

Stand up

Bravo Maestro! Bravo! Bravo!

"FORCE MAJEURE", STAND-UP AV OCH MED EDDIE IZZARD
CONVENTUM, 10 APRIL

Vi var många, väldigt många, som stört stegen genom den svinkalla vårkvällen mot Conventum för att äntligen få möta Eddie Izzard. Det var nog fler än jag som lyssnade med andakt och koncentration.

Vi är många som njutit av ett oändligt antal You-Tube-klipp med Eddie, och denna kväll var det examen – skulle vi klara att hänga med i engelskan och skratta på rätt ställe? Hjälpl!!!

Izzard är ett fenomen. Ståuppkomedins okrönte konung. Ett fullkomligt otroligt kraftcentrum av svada, infall, fantasi och "hur vore det om ...". Alltid med påläst intelligens, "witted" i ordets rätta bemärkelse.

Men nu, utlyft ur dataskärmen, framstår det plötsligt hur ensam han är. Han är den sanne Pajazzo, clownen, som bakom några kajalstreck och nagellack som enda rustning möter publik efter publik i ständigt nya kontinenter, länder, städer. Jag kan riktigt känna hans undran och oro; "hur ska det gå ... fattar dom?". När han i mellanakten trött kliver in bakom ridån till ett slukande, tomt mörker säger mina sagor att han skall gråta.

Om han gör det, så är det inte över pengarna i alla fall. Aldrig har stand-up varit så dyrt! Men kvalité kostar, och det här är det bästa jag någonsin upplevt. Han är universums roligaste man och han hjälper oss artigt. Allt är klarare, tydligare än vad jag ens vågat föreställa mig.

När Tour de France under hans självpåtagna ledning helt släpper på kraven och tillåter alla former av doping, ju mer desto bättre, studsar Eddie runt scenen utan något behov av språklig förståelse. Denna smått klassiska engelska humor parad med att han är en så lysande estradör och skådespelare gör att varje minut tillsammans blir ren kärlek.

Och allt finns med. Vi får uppleva kantine från Star Wars där gud och Darth

Vader väljer och vrakar dagens rätt över "grodmandräktens" väsande munstycke. Eddie är ett fenomen också i klassen beatbox för estradörer. Han är underbar som dinosaurie eller som högröstad gud, "Steve God", i falsett. Aldrig ett skrällande eller pipande, skärande överlag – han har all sin teknik under full kontroll. Denna känsla av fullkomnad mästarelikhet gör att vi alla njuter tryggt. En sak man inte är bortskämd med i ståuppens brokiga marknadstält.

Vilken glädje att vi fick möta honom. Jag hoppas Eddie var lika nöjd med oss som vi med honom även om det kändes som om han kroknade något på upploppet – efter ett oräkneligt antal länder, städer och publik. Och om han nu grät bakom scenen efter föreställningen, hoppas jag att det var glädjetårar.

Jag vandrar i väg lite snurrig – som en nyförälskad tonåring – fnittrig, högljudd och lycklig. Bravo Maestro! Bravo! Bravo!

MATS-ARNE LARSSON